

FARNÍ ZPRAVODAJ

MORAVANY, ŽELEŠICE

říjen — prosinec 2025

Číslo 38

Uvnitř najdete: *Z farnosti, pro děti...*

Křesťanské to je!

Ne, my křesťané nejsme lepší než ti ostatní. V morálce rozdíl není, spíše v motivu našeho konání a zdroji. Křesťanství stojí na milosti. Cílem není být lepším člověkem. Naše náboženství není projektem na sebezlepšení. Výkon nebo zásluha nejsou pro křesťanství příliš zajímavé. Přijímáme Boží nabídku na záchranu. Je to pokorné a jedinečné. Odpustit tomu, kdo si to nezaslouží. Možná to v očích světa není správné. Ale křesťanské to je. Milovat toho, kdo nevrací lásku. Bláhové nebo k smíchu? No, křesťanské to je. Dát šanci tomu, kdo ji opakovaně nevyužil. Pro mnohé ztráta času, ale je to křesťanské. Za chvíli budeme hledět do betlémských jeslí. Co v nich spatříme? Toho, který nepřišel k těm, kdo očekávali zázrak, ale k těm, kdo nevěřili. Toho, který nepřišel v síle, ale v podobě dítěte, které neumí nic. Toho, který nepřišel k těm, kdo si to zasloužili, ale k těm, kdo nehledali. Putujeme dobou očekávání. Vyhlížíme Vánoce. Advent je pokorný - pokořme se před ním. Přeji vám, aby radost přišla i tam, kde byste ji nečekali. Požehnané Vánoce!

(o. Vojtěch)

Co se dělo, děje a bude dít (nejen ve farnosti):

Olympiáda ministrantů

Stalo se už tradicí, že v termínu okolo svátku sv. Martina se sejdou ministranti a oslaví jej ve sportovním duchu ministrantskou olympiádou. Tentokrát se kromě Telnice konala ještě v Újezdě u Brna, Sokolnicích, Šaraticích, Otnicích, Měnině (v hale i sokolovně), Blučině, Rajhradcích a Rajhradě, celkem tedy na 11 sportovištích. Dorazilo téměř 600 ministrantů z různých koutů Jihomoravského kraje, Vysočiny, ale třeba i s Litomyšle a okolí, z Kroměříže... celkem 76 ministrantských týmů!

Zahájení proběhlo v příslušných kostelích, kde kromě organizačních informací obdrželi účastníci požehnání od místních farářů, byl na paškálu zapálen olympijský oheň a někde se jej pomocí louče podařilo přinést symbolicky na olympijské sportoviště.

Letošní nabídka disciplín byla obohacena o novou: ministrantské dovednosti (v hlavní roli mešní zvonky a lavabo). Spolu s vědomostním testem, fotbalem a florbalem se tedy všechny týmy poměřovaly ve čtyřech disciplínách, přičemž více než poloviční bodovou váhu měly právě zmíněné ministrantské aktivity. O hladký průběh této akce se staralo celkem 60 dobrovolníků. Velké poděkování zaslouží také pronajímatelé sportovišť za veškerou vstřícnost a ochotu.

Největší bolestí na počátku celé akce byl akutní nedostatek rozhodčích, nicméně této role se ujali ochotní rodiče a fanoušci a snažili se dohlížet na spravedlnost veškerého zápolení. Pomáhali také kněží, někteří se dokonce přidali ke svým svěřencům a podpořili je přímo na hrací ploše aktivní hrou. Po odehrání všech disciplín přišel na řadu finálový program v újezdské sportovní hale, která doslova praskala ve švech. Na hrací ploše nastoupil kněžský výběr brněnské diecéze ve složení: Pavel Fox Pacner (Mikulov, hrající trenér), Pavel Römer (Břeclav), Jan Patty Pavlíček (Osová Bítýška, brankář), Michal Seknička (Brno-Řečkovice), Jan Kotík (Ořechov), Pavel Krč (Horní Dubňany), Daniel Martinek (Velké Meziříčí). Tito ostřílení borci se utkali ve statečném souboji v mnohdy o více než generaci mladšími ministranty z farnosti Brno-sv. Jakub, kteří byli v nejstarší kategorii vyhodnoceni jako nejlepší fotbalový tým. A právě tito aktéři nabídli

bouřícímu publiku atraktivní fotbalový zápas plný zajímavých šancí a napětí. Po vyrovnaném souboji si vítězství odnesli jakubští mladíci v poměru 1:0, blahopřejeme. Všichni hráči si však vysloužili velký potlesk. Po tomto fotbalovém střetnutí došlo na vyhodnocení výsledků a předávání cen, kterého se ujal brněnský biskup Pavel Konzbul za asistence šlapanického děkana Petra Hoška, emeritního děkana Jana Nekudy, a také olympijského kaplana Oldřicha Chocholáče.

Věříme, že tato akce přinesla radost všem zúčastněným. Podle výrazů ve tvářích mnohých z nich tomu tak skutečně bylo. Nejmladší kategorii překvapivě ovládli ministranti z nejvzdálenějšího týmu Dolního Újezdu (hradecká diecéze), následováni dvěma týmy z Pošukova. Kategorii druhého stupně ZŠ dokonce borci ze Zelené záplavy (tedy opět Pošukova) vyhráli, druzí byli nováčci z Dolních Kounic a třetí taktéž novicové z Bobrové. Ve starých pardálech se opět projevila zlatá generace mladíků z Telnice, kteří obhájili loňské vítězství, následováni brněnskými týmy ze Židenic a Řečkovic. Blahopřejeme!

Děkujeme všem, kdo této akci jakkoliv pomohli a podpořili ji. Bůh vám žehnej.

*František Kroutil, jménem šlapanického děkanství a všech organizátorů
(redakčně upraveno)*

Doslov z pohledu účastníků naší farnosti

Za farnost Moravany se ministrantské olympiády zúčastnily dva týmy, které soutěžily v kategoriích 1. a 2. stupeň ZŠ. Kluci se neztratili a dokázali statečně držet krok se soupeři, kteří měli mnohdy věkovou i výškovou převahu. Radost jsme měli nejen ze vstřelených branek, správně zodpovězených otázek v ministrantském kvízu nebo zvládnutí ministrantských dovedností, ale především z toho, že jsme prožili den spolu. Svědčí o tom ohlasy samotných sportovců:

„Líbilo se mi tam všechno a za rok chci jet zas!“ (Adámek K.)

„Olympiáda se mi líbila a bavila mě. Zápas byly super, i když nám fotbal nešel, ale ve florbalu jsme dominovali. Test nebyl moc těžký a napsal jsem jej docela dobře.“ (Štěpán K.)

„Moc jsem si to užil. Bylo to fakt dobrý, moc se mi to líbilo a chtěl bych příští rok jet znova!“ (Metoděj L.)

„Nejvíc se mi líbil florbal, a také ministrantské dovednosti a kvíz. Příští rok bych chtěl jet zas!“ (Josífek K.)

Byla to zkrátka **Ducha plná** akce a už se těšíme na další ročník!

(Petr Koutný)

Ohlédnutí za celostátním setkáním Modliteb matek v Pardubicích 10. – 12.10.2025

V letošním roce si připomínáme 30 let od vzniku hnutí Modlitby matek. Česká republika byla první zemí, kam zakladatelka Veronika z Anglie přijela svědčit o modlitbách matek. V roce 1996 jsme ji pozvali také do naší farnosti Moravany, kde se s námi sdílela o tom, jak Duch svatý působí v jejím životě. V Moravanech tak vznikla v roce 1996 první skupinka, kdy se několik žen každý týden scházelo k modlitbě, četbě Písma, chválám a především odevzdávaly své životy, životy svých manželů a dětí, kmotřenců a kněží do Ježíšových rukou. Tyto ženy se věrně scházejí každý týden stále a během let se přidaly také nové maminky.

Některé ženy z naší farnosti se také v letošním roce vypravily na celostátní setkání MM do Pardubic. Zde se také mohly setkat s novou světovou koordinátorkou Anne-Céline z Francie, která se zapsala do našich srdcí svou zbožností, pokorou, moudrostí a také úžasným francouzským šarmem. Všechny nás zaujalo její silné svědectví o mimořádném uzdravení jejího manžela z depresí. Tím největším lékem na cestě k jeho vyléčení byla životní svátost smíření a vyznání vin.

Na svědectví o historii jsme na pódium pozvaly první koordinátorku v ČR paní **Růženku Fialovou** a koordinátorku Slovenské republiky **paní Janu Pajanovou**.

V roce 1995 maminka Veronika Willams hluboko v srdci cítila, že odpověď na všechny problémy a těžkosti v rodině a s dětmi je : „MODLIT SE!“ Přibližně ve stejnou dobu byla její švagrová Sandra v noci buzena slovy „modli se za své děti“. Poprvé se jí to stalo v roce 1995 ve Walsinghamu, na nejstarším mariánském poutním místě v Anglii. Veronika se Sandrou se pak celý měsíc spolu večer modlily, aby je Pán vedl. A Pán je opravdu vedl a mocně působil svým Duchem. Modlitby matek se během let bez jakékoliv reklamy rozšířily do 133 zemí světa.

Růženka Fialová se stala první koordinátorkou v ČR. A této službě předcházela její velká touha sloužit na 100% Bohu. Toto velké přání se v jejím srdci zrodilo po prožití obnovy v Duchu svatém v komunitě Emmanuel. I když byla v té době zaměstnána ve firmě svého syna, mimořádnými okolnostmi byla v krátké době uvolněna pro službu v MM.

A podle slov Růženky byla ČR první zemí na světě, kam byla Veronika pozvána. Tomuto pozvání vděčíme mladému muži z nadace Podané ruce, který na charismatické konferenci slyšel Veroniku mluvit a ihned za ní přišel s pozváním do ČR.

Janka Pajanová svědčila o tom, jak se s Růženkou poznaly a s vděčností vyznala, že s Růženkou cítily velkou potřebu společné modlitby. Řekla: „Jedna bez druhé bychom nezvládly službu koordinátorek MM v jejich začátcích“. **Veronika jezdila na Slovensko velmi často a při jedné návštěvě řekla: „Modlitby matek v ČR a na Slovensku přispějí podstatnou měrou k záchraně světa“.** Veronika jmenovala Janku koordinátorkou Slovenska, i když v té době měla 6 malých dětí a nejmladší dvouletý syn onemocněl rakovinou. Navzdory lékařským prognózám byl zázračně vyléčen.

Na národním setkání zaznělo mnoho svědectví z řad kněží i maminek z různých farností. Bylo úžasné naslouchat, jak Bůh mocně koná i v dnešních časech. S důvěrou se můžeme opřít o slova žalmu 4,4 : „**Vězte, Hospodin pro svého věrného koná divy.....**“

Otec Mariusz nám řekl, že se od modlících maminek naučil, že modlitba může všechno. „Dívám se na maminky, jak se modlí a vidím, že se konají

zázraky. Učím se od nich důvěře, odevzdanosti a vytrvalosti.“ Na otázku, jak zůstat v odevzdanosti a nesklouznout k rezignaci oba otcové (o. Mariusz i o. Sebastian) společně odpověděli: "Zůstaňte spolu, nejděte každá zvlášť, ale buďte věrné společenství, navzájem se povzbuzujte a nestě v modlitbě."

A přidávám ještě krátké ohlédnutí jedné z maminek:

Během celého setkání jsem prožila krásné chvíle osobní i společné modlitby, ať už při adoraci, při mši svaté nebo při společném sdílení. Načerpala jsem povzbuzení do dalších všedních dnů, potvrzení a ujištění, že On se vždy postará. Tuto mou důvěru potvrdila také slova Anne-Céline, která adresovala na závěr svého rozhovoru maminkám:

„NEVZDÁVAT! Důvěra všechno získá....Věřit, že Pán může všechno!

Pán nám slíbil, že žádné z našich dětí nebude ztraceno. A když to říká Bůh, tak se o to můžu opřít...ŽENA VÍRY VIDÍ DÁL, NEŽ TO, CO SE TEĎ DĚJE!“

(Oldřiška Langášková)

Mše sv. ke cti sv. Huberta

V úterý 4.11.2025 se náš kostel ponořil do slavnostní atmosféry první mše konané ke cti sv. Huberta. Do kostelních lavic usedli nejenom moravanští myslivci, ale také mnoho dalších návštěvníků, kteří přišli společně poděkovat za dar přírody a za všechny, kdo se o ni s péčí

starají.

Hudební doprovod dodal bohoslužbě jedinečný ráz. Lesní rohy hornového ansámblu i žesťové třídy „*Za rohem*“, se důstojně nesly kostelem a

slavnostní tóny umocnily celou atmosféru. Zpěvem se připojil i dětský sbor ZUŠ Židlochovice.

Během slavnosti jsme společně děkovali za práci myslivců, kteří svou každodenní službou pomáhají chránit krajinu, pečovat o zvěř i udržovat rovnováhu v přírodě. Zazněla také vzpomínka na všechny myslivce, kteří již odešli nebo kterým zdraví nedovoluje pokračovat v jejich poslání. Myslivost je nejen tradice, ale i vztah k přírodě, který se předává z generace na generaci.

Ve svém kázání otec Vojtěch připomněl, že myslivost má hlubší přesah: „Je to služba, láska, poslání.“ Nejen k lesu a zvěři, ale i k lidem, ke komunitě a k Bohu, který člověku daroval zemi k užívání, nikoli k vykořisťování. Jeho slova byla pozváním, abychom si všichni znovu uvědomili vlastní odpovědnost za svět kolem nás.

Slavnostní mše ke cti svatého Huberta tak byla nejen setkáním myslivců, ale především společným poděkováním za krásu přírody a připomenutím, že každý z nás může být jejím ochráncem.

(Kateřina Novohradská)

Via Francigena mýma očima.

Lidé v současném moderním světě podnikají poutě z různých důvodů. Náboženských, spirituálních, sportovních nebo turistických. Pro mě byla tato pouť určitým duchovním rozloučením s mou téměř pětáctýřciletou lékařskou praxí. Impuls k absolvování této nepříliš známé, ale velmi staré poutní cesty, mi dal vloni můj syn Honza, který se mnou a mou kamarádkou Blankou před dvěma lety absolvoval Anglickou trasu poutě do Santiago de Compostela.

I letos byl naším ochráncem, nosičem a povzbuzovatelem. Na pouť jsme si rezervovali deset dnů, z toho vlastní putování trvalo osm dnů. Ubytování jsem zajistila předem, dvakrát v klášterech, jedenkrát v ubytovně organizované katolickou komunitou a zbytek v soukromí. Do Itálie jsme přiletěli z Vídně přímo do Florencie na letiště, odkud jsme se dostali pohodlně vlakem do Luccy. Tam začínala naše toskánská část Via Francigena. Tento úsek se volí nejčastěji, protože celá trasa z Canterbury do Říma obnáší asi 1600 km. My jsme ušli asi 180 km, protože jsme měli spoustu vedlejšího putování.

V následujícím textu se vám pokusím přiblížit místa nebo momenty, které nás upoutaly na jednotlivých zastaveních.

1.Lucca

Město přezdívané městem umění Citta d'Arte s klikatými uličkami a malebnými náměstími je skutečným klenotem. Je obklopené prstencem 4,2 km dlouhých hradeb, na jejichž přestavbě se v 16. století podílel i Leonardo da Vinci. Slouží jako pěší zóna a při procházce odsud můžete vidět toto unikátní historické město jako na dlani. Výraznou dominantou je katedrála San Martino s bohatě zdobeným interiérem. Jako zajímavost uvádím, že slavná modlitba Salve Regina- Zdrávas Královno, je některými historiky připisována právě svatému Anselmovi z Luccy.

2.Altopascio

V současnosti malé ospalé městečko, které bylo v minulosti významné řádem sv. Jakuba z Altopascia. Ten zde byl založen již v roce 1084, aby poskytoval poutníkům na Via Francigena ochranu, ubytování a základní zdravotní péči ve svém Ospedale. Řádu se také přezdívalo rytíři Tau, protože na svém černém plášti měli vyznačeno toto devatenácté písmeno

řecké abecedy. Svým tvarem symbolizovalo mimo kříž i kladivo, které členové řádu používali při budování mostů a cest. Altopascio je rovněž známé jako město chleba. Údajně odtud pochází originální receptura na toskánský chléb, který je pouze z bílé mouky a bez kvasnic.

3.Fucecchio

Středověké město v srdci nejautentičtější části Toskánska. V historickém centru můžete obdivovat středověký hrad Rocca se třemi věžemi, nemocnici sv. Petra z Ignea, starobylé opatství a kostel sv. Salvátora s mohutnou zvonící. V oblasti kolem Fucecchia se nachází největší mokřady v celé pevninské části Itálie, které jsou součástí národního přírodního parku. V Cappianu jsme si prošli nádherný krytý most přes kanál Uschiano, který byl vybudován v 16. století rodem Medici, aby reguloval vodu z bažin.

4.San Miniato

Klenot ukrytý na vrcholu tří kopců. Do historické části města se lze dostat i výtahem, my jsme jej však, přestože bylo výjimečně horké počasí, nepoužili. Nahoře ve městě se jakoby zastavil čas. Úzké uličky se středověkými domy, zdobenými zvenčí freskami a nádherné výhledy do údolí řek Arno, Egola a Elsa. San Miniato je spojeno se známým hnutím Slow Food, které klade důraz na místní kulinařské tradice a vysoce kvalitní regionální produkty. Nejvíc je však proslulé bílými lanýži.

5. Gambassi Terme

Nádherná cesta ze San Miniato do Gambassi Terme kolem olivovníkových sadů, údolími s cypřiši, poli s typickou hnědou až červenohnědou barvou půdy. Barvě se říká siena podle města Siena. Tento odstín je velmi často využíván v malířství a dekorátérství. Terme znamená italsky lázně. V okolí Gambassi je spousta horkých minerálních pramenů, je zde vybudovaný i nádherný lázeňský komplex, který jsme ale pro tentokrát nenavštívili. Uklidňující bylo zastavení v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Chianni, románském kostele ze 12.století s jednoduchou elegantní fasádou a vnitřními freskami s biblickými scénami a v klášterním komplexu sv. Vivalda v Montaione, připomínajícím svatá místa v Jeruzalémě v redukovaném měřítku.

6.San Gimignano

Na cestě do San Gimignano mě upoutala především dvě místa. První byl kostel Panny Marie, Matky Prozřetelnosti v Pancole. K uvedenému místu se vážou dva zázraky. První je ze 16. století, kdy se chudé němé dívce zjevila Panna Maria, vrátila jí řeč a její rodině dala jídlo, aby přežila. Na místě, kde se zjevila, lidé našli pod ostružiníkem schránku s obrazem. Později na místě zázraku vystavili kostel. Druhý zázrak se stal během druhé světové války, kdy byl Němci zničen celý kostel. Stěna s obrazem Panny Marie však přesto zůstala zachována. Dalším místem byl malý románský kostelík patřící ke klášteru v Cellole. Uprostřed háje, prostý s křtící fontánou, křížem a freskami ze 14.století. Oáza pro tělo i ducha.

Z poklidného putování s minimálním počtem poutníků přišel šok v San Gimignano. Toskánský „Manhattan“ byl přeturistován. Naštěstí ale večer většina turistů odjela a my jsme si mohli užít prohlídku hlavního kostela Collegiaty prakticky sami. Zážitek na celý život. Na obou bočních stěnách fantastické scény za Starého i Nového zákona a kaple sv. Finy s freskami od Ghirlandaia. V brzkých ranních hodinách jsme se rozloučili s náměstím Cisterny, které jsme měli jenom pro sebe.

7. Colle di Val d'Elsa

Název města v překladu znamená kopec nad údolím řeky Elsy. Město má dvě části. Na kopci se rozkládá menší historická část, dolní část je obyčejné italské městečko. Tato oblast má významnou sklářskou tradici-výrobu křišťálu. Navštívili jsme proto zdejší muzeum a samozřejmě jsme srovnávali s naší sklářskou produkcí, která vyšla podstatně lépe pro nás, především co se týká zpracování a umělecké hodnoty. Město Colle di Val d'Elsa je také rodištěm Arnolfa di Cambio, známého svými pracemi na Katedrále a Starém paláci ve Florencii.

8.Monteriggioni

Na cestě do Monteriggioni jsme si poutní cestu prodloužili asi o pět kilometrů do nádherného přírodního parku kolem řeky Elsy s jejími meandry, tůňemi, vodopády a nádhernou květenou. Několik kilometrů před Monteriggioni jsme se zastavili v městečku Abbadia a Isola s impozantním opatstvím z 10. století. Isola znamená italsky ostrov, což pro nás i skutečně byl. Načerpali jsme zde síly na prudký kopec před

Monteriggioni. Monteriggioni je viditelné zdaleka. Se svými hradbami vyhlíží hrůzostrašně a nedobytně, přitom se jedná prakticky o malou vesnici. V minulosti byl obrannou baštou před vojenskými útoky na Siennu. V Dantově Infernu jsou jeho hradby připodobněny k osmi obrům, kteří jej svírají jako prstenec. Večerní mše ve zdejším kostele Nanebevzetí panny Marie byla sloužena prakticky jen pro nás, neboť zde další věřící nebyli. Kázání jsme měli v angličtině, protože byl místní farář původem z Afriky. Ostatní část mše byla v italštině, protože se mu zdálo, že k tomu italština svou libozvučností přímo vybízí.

9. Sienna

Poslední část našeho putování byla už poznamenána únavou, přesto jsme se po odpočinku v klášteře dominikánů, kde jsme byli ubytováni, stačili projít na náměstí Campo di Palio a okolí. Následující den ráno před odjezdem do Florencie, jsme vyrazili na prohlídku katedrály svaté Kateřiny a na capuccino do místní proslulé kavárny Nannini.

Ve Florencii, odkud jsme odlétali do Vídně, jsme se při prohlídce přes obrovské davy turistů probojovali ke známé cukrárně Venchi, kde jsme se rozloučili s Itálií fantastickou zmrzlinou. Tekoucí čokoláda přímo na stěně cukrárny zvýraznila tento zážitek. Poutní cesta nám kromě duchovního prožitku dala poznat toskánskou krajinu jinými očima. Krajina je bohatá na historické, přírodní i kulturní krásy i mimo hlavní turistická centra. Žijí v ní laskaví a ochotní lidé, kteří se častěji usmívají než mračí a dokážou velmi ocenit, když se snažíte mluvit jejich jazykem.

Dio mio, grazie molto per la Sua protezione sulla nostra pellegrinazione.

(Jitka Tesařová)

Vánoce s Mary's Meals - symbolické místo u vánočního stolu

Dříve se u štedrovečerního stolu prostíralo **místo navíc pro nečekaného hosta** – gesto otevřenosti a lidskosti vůči tomu, kdo byl na cestě, sám nebo hladový. Byl to tichý projev naděje, že v čase Vánoc nikdo nezůstane opomenutý.

Dnes se svět změnil, ale pojďme společně smysl této tradice naplnit novým životem. Stále existují miliony dětí, které **čekají na své místo u stolu**, na jídlo, které utiší hlad, a na šanci učit se a snít o budoucnosti.

Mary's Meals pomáhá už více než 3 milionům dětí v nejchudších zemích světa a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí pouhých 550 Kč.

Symbolickým místem u vánočního stolu darujete dětem v chudobě **teplé jídlo, vzdělání a naději**. Každý zakoupený talíř je součástí **udržitelné změny**, která dává komunitám sílu postavit se na vlastní nohy – jídlo se připravuje z místních surovin, vaří ho dobrovolníci z místních vesnic, a tím roste nejen dítě, ale i celá komunita.

Když prostřete místo u svého stolu, pomáháte přerušit začarovaný kruh chudoby a hladu. Připomínáte si, že **skutečné Vánoce začínají tam, kde se dělíme o to, co máme**. A právě tehdy se rodí to největší vánoční poselství – **naděje, radost, pokoj a mír pro všechny**.

“Moje cesta do Malawi byla jedním z nejsilnějších zážitků v mém životě. Viděla jsem tisíc dětí s hrnečky v rukou, které se těší na své jediné jídlo dne. A přesto z jejich očí vyzařovala radost a naděje. Náš svět nekončí za plotem našeho domu ani za hranicemi naší země. Každý z nás může přispět drobným kouskem svého dostatku – a proměnit ho v naději tam, kde je jí nejvíce potřeba. Mohu z vlastní

zkušenosti říct, že každá koruna vynaložená na Mary's Meals je využita s obrovskou pokorou, účelně a s láskou.”

(PETRA BURIANOVÁ - ambasádorka hnutí Mary's Meals, výherkyně soutěže Peče celá země v roce 2020 a tvůrkyně pořadu Pečení na neděli)

Prostřete místo. Rozsviňte naději.

Tyto Vánoce můžete jednoduchým gestem změnit svět.

Prostřete symbolické místo u svého stolu pro dítě, které žije v chudobě – a darujte mu **teplé jídlo, vzdělání a šanci na lepší budoucnost**

zakoupením tištěného nebo elektronického poukazu na e-shopu Mary's Meals.

Více na www.mistouvanocnihostolu.cz

S každým darem roste **radost, pokoj a mír**, které dělají Vánoce opravdovými.

Jedno místo. Jeden talíř. Jeden krok k udržitelnější naději pro všechny

(Tým Mary's Meals Česká republika)

Červená středa

(v angličtině **#RedWednesday**) je mezinárodní iniciativou, jejímž smyslem je veřejně připomenout a vyjádřit solidaritu se **všemi, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení**.

Hlavním symbolem této akce je **červené světlo**, které symbolizuje krev trpících pro víru a utrpení lidí nespravedlivě trestaných kvůli jejich víře. V rámci iniciativy jsou významné budovy, kostely, památky a soukromé domy nasvíceny červeným světlem.

Akce vznikla ve Velké Británii v roce 2016 a v České republice ji od roku 2018 pořádá Česká biskupská konference, Ekumenická rada církví a Federace židovských obcí.

Červená středa se koná každoročně v listopadu.

Kateřina v Nebovidech

Každoročně nás těší pozvání od nebovidských farníků na oslavu svátku sv. Kateřiny Alexandrijské. Mše svatá v kostele svatého Kříže je tradičně slavena při svíčkách. Jejich mihotavé světlo osvětluje nejen vstup do kostela, ale i vzácné fresky ze 14. století v jeho interiéru. Na nich jsou zachyceny momenty ze života Krista a svaté Kateřiny. Gotika a její zbožnost byla letos nejen vidět, ale i slyšet. Bohoslužbu doplnila svým zpěvem brněnská gregoriánská schola. V této inspirativní atmosféře bylo snazší ztišit se, nevnímat tolik lidí kolem sebe a soustředit se na místo, které v celém prostoru nejvíc září – na oltář.

Příští rok rádi přijmeme pozvání znova.

(Machovi)

Mládež v Římě listopad 2025

Když nám otec před rokem navrhl, jestli bychom nechtěli jet do Říma, okamžitě jsem souhlasila. V Itálii jsem předtím nikdy nebyla, a navíc to byla možnost strávit delší čas s lidmi, se kterými ráda chodím do spolča.

Řím je plný úžasných staveb, ale množství kostelů, které jsme prochodili za těch pět dnů předčilo všechna má očekávání. Nejvíce mě asi okouzila atmosféra baziliky sv. Jana u Latinské brány, kam nás zavedl pan farář, a o něco tajemnější bazilika sv. Praxedy.

Nejnepředstavitelnějším zážitkem však byl jednoznačně moment, když jsme společně stáli před Svatopetrskou bazilikou a kolem nás projel, dokonce dvakrát, sám papež!

Celá pouť pro mě byla nádhernou zkušeností a myslím, že budu ještě dlouho vzpomínat, jak jsme pomocí google map křižovaly ulice Říma, když se nám otec (opět) ztratil s druhou částí skupiny.

(Jindřiška Rýparová)

Výlet mladší mládeže do Říma

Tenhle rok na začátku listopadu jsme s mládeží z farnosti a otcem Vojtěchem letěli do Říma.

Bylo nás 14 plus otec a i přes takový počet to s námi otec velmi dobře zvládl. Bydleli jsme v Nepomucenu, kde jsme měli rozdělené pokoje podle našich představ, takže žádné problémy s bydlením nebyly. Otec Vojtěch byl skvělým průvodcem Říma a ukázal nám několik krásných památek, kostelů, katedrál apod. Máme spoustu fotek a pěkných vzpomínek na památky i na společně strávený čas. Také jsme byli na audienci papeže, kde jsme měli nejlepší místa v první řadě díky skvělému plánování otce, takže jsme mohli vidět papeže Lva z blízka. Většinou jsme se vraceli na ubytování později odpoledne, kdy jsme potom dostali rozchod, takže jsme si mohli procházet Řím sami a chodit sami na večeři. Večer jsme se společně s děckama setkávali na střeše a povídali si. Velice jsem si to užil a poznal jsem se s novými lidmi. Kdyby byla taková nabídka znovu, tak bych určitě jel znovu a jsem si jistý, že i ostatní.

(Patrik Varga)

Adventní koncert v kostele sv. Václava v Moravanech v sobotu 13.12.2025 v 18.h

Milí farníci, srdečně Vás zveme na mimořádný adventní koncert v podání jednoho z nejlepších varhaníků v ČR s doprovodem sopranistky Terezy Hromádkové.

Martin Jakubíček kromě sólové činnosti spolupracuje s mnoha významnými orchestry a pěveckými sbory. Kromě hudby a zpěvu se můžete také něco zajímavého dozvědět o uvedených skladbách, které pan Jakubíček přibližuje s humorem sobě vlastním.

Spolu se sopranistkou Terezou Hromádkovou tvoří DUO AMABILIS a v jejich podání zazní díla A. Vivaldiho, W. A. Mozarta, G. F. Handela, F. Schuberta a dalších.

Vstupné je dobrovolné.

Srdečně Vás zve pastorační rada farnosti Moravany

13. 12. 2025

**V 18.00 V KOSTELE SV. VÁCLAVA
MORAVANY**

ADVENTNÍ VARHANNÍ KONCERT

MARTIN JAKUBÍČEK

**S DOPROVODEM
SOPRANISTKY TEREZY HROMÁDKOVÉ**

Brněnský instrumentalista Martin Jakubíček je jedním z nejvýraznějších českých varhaníků současnosti. Doprovázel hvězdy jako Kožená, Stivín, Šporcl, Hudeček i mnohé pěvecké sbory. Spolupracuje s našimi i zahraničními komorními orchestry a pravidelně vystupuje v řadě zemí.

ZAZNÍ DÍLA AUTORŮ HANDELA, VIVALDIHO, MOZARTA A
ADVENTNÍ ZPĚVY Z ČESKÝCH BAROKNÍCH KANCIONÁLŮ.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Přednáška pana profesora Halíka

V úterý 18. listopadu se v kostele sv. Jana Nepomuckého v Brně-Lískovci konala přednáška kněze, teologa a filozofa profesora Tomáše Halíka s názvem *Církev na křižovatce*. Akce byla potvrzena až na poslední chvíli, ale informace se mezi lidmi rychle rozšířila, takže účast byla opravdu velká. Kostel byl plný a i nás z Moravan přijelo hodně. Některé knihy prof. Halíka, které jsem četla, jsou místy náročné na pochopení a udržení pozornosti, a proto jsem měla určité obavy, jak zvládnu jeho výklad. Pan profesor však mluvil velmi jasně, srozumitelně, s přesnými argumenty a také s humorem. Během přednášky jsem si dělala poznámky, které se mi nyní velmi hodily. To, co mě nejvíce zaujalo, uvádím níže (malinko v mém vlastním pojetí tak, jak jeho myšlenky chápu já; doufám, že nezkresleně).

- **Večerní modlitba jako „druhé čtení“ dne.** Profesor Halík doporučil, abychom si při večerní modlitbě neprocházeli jen vlastní hříchy, ale celý den - vše, co se událo - a ptali se, co nám tím Bůh chtěl říct. Znovu se nad tím zastavit, podívat se na uplynulé události „Božím světlem“ a promyslet je v tichu. S tím souvisí i občasná rekapitulace celého našeho života, která je velmi důležitá.

- **Křesťanství jako cesta – někdy i temnotou.** Víra není jen přímý pochod kupředu; někdy procházíme temným obdobím, kdy se naše přání i strachy proměňují. I to je však cesta vedoucí k hlubšímu poznání. Krize bývá často příležitostí k růstu. Ježíš nám opakuje: „Zajeď na hlubinu a zkus to ještě jednou.“ S tím souvisí i umění kontemplace, tj. nechat v nás doznít to, co nás oslovilo, znovu se v tichu podívat na člověka, situaci či věc a otevřít se jejímu hlubšímu významu.

- **Ježíše nehledat v minulosti, ale v živé přítomnosti.** Ježíš není jen postava dějin. Je živý v církvi, v liturgii, v eucharistii a také v každém z nás i v našich blízkých. Naším úkolem je hledat Krista v nových, často překvapivých podobách. Svatý Augustin říká: „Zavři oči a řekni si: Bůh tvoří svět teď!“

- **Církev jako pestrá a pluralitní rodina.** Církev není jednotlivá, ale různorodá, a tato pestrost je obohacením, nikoli slabostí. Jsme společenství nedokonalých poutníků na cestě. Proto je tak důležité vzájemné naslouchání a návrat k synodálnímu způsobu církve, jak k tomu

vybízí papež František. Synodalita znamená naslouchání všem, i těm posledním. Právě taková církev má budoucnost, ne církev klerikální.

• **Křesťanství mezi ostatními náboženstvími.** Křesťanství je jedním z mnoha náboženství a nemá usilovat o dominanci. Synodální cesta naslouchání nám však může pomoci působit na lidi kolem nás svědectvím života. Katolicita znamená společenství, ekumenicitu, rodinu, a právě to je posláním církve.

• **Demokracie potřebuje morální klima.** Demokracie není jen vláda většiny, ale také ochrana menšin a respekt k druhým. Vyžaduje lidskost, naslouchání a otevřený dialog. Stejně tak potřebuje vzdělanost, kritické myšlení, schopnost vidět souvislosti a vést společnou debatu. Každý z nás má svou perspektivu, a tím, že o ní mluvíme s druhými, si ji vzájemně rozšiřujeme. A právě toto dnes často chybí.

Výše uvedené myšlenky nejsou možná zcela nové, ale je dobré je čas od času znovu slyšet, zastavit se u nich a vztáhnout je k naší současné situaci. Přednáška se nám velmi líbila a byla pro nás krásným duchovním obohacením v tomto hektickém předvánočním období.

(Lucie Kaňovská)

Společenství rodin

V naší farnosti se také letos pravidelně **jednou za měsíc** konají setkání společenství rodin. V tomto školním roce se scházíme především k modlitbám za rodiny (nejen) naší farnosti. Setkání začínají v **17 hodin** v kostele nebo na faře, děti mají během modlitby dospělých program na faře v horním sále nebo na zahradě. Po modlitbě následuje setkání s drobným občerstvením. **V tomto školním roce** se ještě budou setkání o těchto nedělích: **7. 12. (na faře), 25. 1., 8. 2., 15.3.** V dubnu se uskuteční tradiční **pout' rodin**, informace o ní jsou na jiném místě tohoto zpravodaje. **O dalších termínech budeme informovat v ohláškách.** Můžeme se nést navzájem v **modlitbě**, ať už přímo na zmíněných setkáních nebo v obdobích mezi nimi:

Pane, otevři naše srdce
a pomoz nám objevit tvou přítomnost v našich rodinách.
Ty věrně plníš, co jsi slíbil, a jsi všude tam,

kde i malé společenství se schází ve tvém jménu.
Budu a posiluj jednotu našich vztahů,
obnovuj nás svým svatým Duchem
a proměň naše rodiny ve svatyně života a lásky.
Kéž se do nich neustále přelévá Tvůj Život
a láska pravá, věčná a nekonečná, z jediného Zdroje,
kterým jsi Ty sám.
Dej, ať celá tvá církev roste jako rodina všech a domov pro všechny.
Dej, ať všichni a každý z nás se staneme
spolehlivými nástroji tohoto Božího díla.
Amen.

(Petr Koutný)

- **Roráty - Moravany 6.12. a 20.12. v 6:30, Želešice 13.12. v 6:30**
- **Duchovní slovo** p. Rychlebský – Moravany 12.12., 19:30. Želešice 13.12. po rorátech
- **Termíny nejbližších večerů chval**, na které vás všechny srdečně zveme, jsou následující: **20.12.2025, 17.1.2026, 21.2 a 28.3.**
- **Postní duchovní obnova pro farnost Moravany a Želešice v karmelitánském klášteře v Kostelním Vydří** proběhne v termínu **5. - 8. března 2026** (od čtvrtedního večera do nedělního poledne). Obnovu pro nás povede **P. Vojtěch Kodet**. Duchovní obnova je určena pro všechny dospělé zájemce z našich farností. **Podmínkou je účast na celé akci a také souhlas s tím, že větší část obnovy bude probíhat v tichu.** Kapacita obnovy je maximálně 26 míst. Cena akce (ubytování a plná penze) je 2.265 Kč za dospělé osobu. Na obnovu se prosím **přihlašujte u manželů Šimových**, ať už osobně, telefonicky (723 670 670) nebo mailem (simova.e@seznam.cz).

-
- Naše **tradiční farní pouť** do Křižanova se společným slavením mše svaté a obědem proběhne už v sobotu 11. dubna. Další informace budou upřesněny na začátku březnu, ale prosím s tímto termínem počítejte.
 - **Pěší pouť mužů** proběhne 10. - 13. června 2026, podrobnosti budou upřesněny. Přihlašování u Jiřího Šímy, tel. 602 600 217.

O Mariánské úctě

Na prahu doby adventní si nelze nevšimnout, že Jan Křtitel a Panna Maria jsou našimi velkými průvodci touto dobou přípravy na příchod Ježíše Krista - Spasitele a Vykupitele. Maria svým: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova“, umožnila vtělení Božího syna, který se z lásky k nám stal člověkem.

„Porozením Ježíše otevřela brány vykopení, na které čekalo celé lidstvo.“

„Marie je považována za nejvznešenější ze všech lidských tvorů, ale není polobožská“

Do vztahu k Marii se dostalo leccos přehnaného a blouznivého **Mariánská úcta je křesťansky oprávněná a správná**; nebyla to dobrá doba, když se někteří domnívali, že kvůli pravé úctě k Bohu je třeba **přerušit spojení s Kristovou Matkou**. K tomu ale nedošlo náhodou.

Maria není prostě jen největší ze světců, nýbrž je jediná a jedinečná. To, co všechno o ní bylo napsáno, jde do nedozírna. Mnohé z toho je velmi krásné, výstižné, pravdivé a vyvěrá z nejryzejších zdrojů křesťanské víry. Něco z

toho ale lze pochválit méně nebo vůbec ne. Musíme se tedy snažit, abychom mezi tím uměli jasně rozlišovat. Člověk má totiž sklon přeceňovat to, co miluje. Tak se do vztahu k Panně Marii dostalo leccos přehnaného a blouznivého. K tomu přistupovaly vlivy legend, lidová touha obklopit milované postavy mimořádnými jevy a vyplnit jejich život zázračnými událostmi. Dále sentimentalita, sklon k nasládlosti a změkčilosti.

Toto všechno napáchalo v oblasti mariánské úcty hodně zla. Nelze se tedy divit tomu, že se proti tomu zvedla kritika všeho druhu, oprávněná i neoprávněná, a že **leckterí lidé nenacházejí k Marii cestu**. Chtějí se vymanit z přepjatostí a pokřivenin, nedokáží však rozlišovat, a proto odhazují vše. To je ale veliká ztráta, protože dějiny křesťanské zbožnosti ukazují, jak dokonale je propojena pravá mariánská úcta s bdělým smyslem pro křesťanskou pravdu. *(podle R. Guardiniho: "O modlitbě")*

Marii nelze označovat jako Spoluvykupitelku

Oficiální teologické stanovisko Vatikánu k mariánským titulům“:

Dokument Dikasteria pro nauku víry „**Mater populi fidelis**“ objasňuje oslovení, která mají být používána pro Pannu Marii. Zejména upozorňuje na problematičnost titulu „Spoluvykupitelka“ a výklad invokace „Prostřednice všech milostí“.

Dokument, podepsaný prefektem kardinálem Víctorem Manuelem Fernándezem a sekretářem věroučné sekce dikasteria mons. Armandem Matteem, byl schválen papežem Lvem XIV. 7. října a zveřejněn 4. listopadu 2025

Dokument v úvodu rekapituluje biblický základ mariánské úcty, shrnuje učení církevních otců, učitelů církve, prvky východní tradice i magisterium posledních papežů. V tomto širokém kontextu dokument připomíná řadu mariánských titulů, některé z nich vyzdvihuje a před jinými naopak varuje. Nóta přitakává k titulům jako Matka věřících, Duchovní matka, Matka věrného lidu.

Naproti tomu titul **Spoluvykupitelka** označuje za nevhodný a nepatřičný. Ohledně titulu Prostřednice), upozorňuje na nutnost rozlišit kontext: za nepřijatelný je považován tehdy, pokud nabývá významu, který lze

vztáhnout výlučně na Ježíše Krista, zatímco jej lze oprávněně použít tehdy, když poukazuje na zprostředkování oslavující Krista. Tituly Matka milosti a Prostřednice všech milostí jsou považovány za přijatelné v jistém velmi přesném smyslu, zatímco – jak nota obsáhle vysvětluje – v řadě jiných významů jejich užití vhodné není.

Dokument potvrzuje katolické učení, které vždy zdůrazňovalo, **že veškerá mariánská úcta odkazuje k centrální roli Krista a jeho spasitelskému působení**. Proto se doporučuje vyhýbat se těm mariánským titulům, které mohou vyznívat nejednoznačně, jakkoli je lze vysvětlit správnou exegezí. Kardinál Fernández v úvodu oceňuje lidovou zbožnost, ale varuje před skupinami a publikacemi, které propagují určitý vývoj dogmatu a vyvolávají pochybnosti mezi věřícími, rovněž prostřednictvím sociálních sítí.

Papež Benedikt XVI. byl proti používání titulu Spoluvykupitelka

Pokud jde o titul „Spoluvykupitelka“, věroučná poznámka připomíná, že někteří papežové tento titul používali, aniž by jej podrobněji vysvětlovali. Zpravidla jej uváděli v souvislosti s božským mateřstvím a s odkazem na Mariino spojení s Kristem pod vykupitelským Křížem. II. vatikánský koncil se rozhodl tento titul nepoužívat „z dogmatických, pastoračních a ekumenických důvodů“. Svatý Jan Pavel II. „jej použil nejméně sedmkrát, především v kontextu se spásnou hodnotou našeho utrpení, obětovaného spolu s Kristovým, ke kterému se Maria připojuje zejména pod křížem“.

Všechno pochází od Něho, jak potvrzují zejména Listy Efezským a Koloským. **Maria je tím, čím je, díky Němu**. Termín „Spoluvykupitelka“ by zastiňoval odkud se vše odvíjí.“ Kardinál Ratzinger, jak dokument poznamenává, nijak nepopíral, že za předložením návrhu užívat tento titul byly dobré úmysly a cenné aspekty, ale zastával názor, že se jedná o „nesprávnou terminologii“. Také papež František nejméně třikrát jasně vyjádřil svůj nesouhlas s používáním titulu Spoluvykupitelka.

Věřoučná nota proto uzavírá: **„Je vždy nevhodné používat titul Spoluvykupitelka k definování Mariiny spolupráce. Tento titul může zastínit jedinečné spasitelné zprostředkování Kristovo, a proto může vyvolávat zmatek a narušovat harmonii pravd křesťanské víry... Pokud nějaký výraz vyžaduje četná a neustálá vysvětlení, aby se zabránilo jeho**

odklonu od správného významu, neslouží víře Božího lidu a stává se nevhodným“.

Prostřednice

Poznámka zdůrazňuje, že biblický výraz odkazující na výlučnou zprostředkující roli Krista „je kategorický“. **Kristus je jediným Prostředníkem.** Na druhé straně se zdůrazňuje „velmi běžné používání termínu ‚zprostředkování‘ v nejrůznějších oblastech společenského života, kde se chápe jednoduše jako spolupráce, pomoc, přímluva. Kromě toho – jak dokument uznává – „je zřejmé, že Maria skutečně musela být prostřednicí k tomu, aby bylo možné skutečné vtělení Božího Syna do našeho lidství“.

Matka věřících a Prostřednice všech milostí

Mariina mateřská role „v žádném případě nezastírá ani nesnižuje“ jediné Kristovo prostřednictví, „ale ukazuje jeho účinnost“. Chápeme-li to takto, pak „**Mariino mateřství neusiluje o oslabení jedinečné úcty, která náleží pouze Kristu, ale stimuluje ji**“.

Ve skutečnosti „žádný člověk, ani apoštolové, ani Nejsvětější Panna, nemohou působit jako univerzální udělovatelé milosti. Pouze Bůh může udílet milost a činí tak prostřednictvím Kristova lidství“. Tituly, jako je Prostřednice všech milostí, mají proto „limity, které neusnadňují správné pochopení jedinečné Mariiny role. Ve skutečnosti ona, která je první z vykoupených, nemohla být prostřednicí milosti, kterou sama přijala“. Dokument nicméně nakonec uznává, že „výraz ‚milosti‘, vztahující se k Mariině mateřské podpoře v různých životních okamžicích, může mít přijatelný význam“. Množné číslo totiž vyjadřuje „veškerou pomoc, i materiální, kterou nám Pán může dát, když vyslyší přímluvu Matky“.

II. vatikánský koncil ve své dogmatické konstituci Lumen Gentium uvádí:

„ Blahoslavená Panna byla od věčnosti, spolu s vtělením Božího Slova, předurčena za Matku Boží a z rozhodnutí Boží prozřetelnosti byla zde na zemi vznešenou Matkou božského Vykupitele, jedinečným způsobem nad jiné velkodušnou společnicí a pokornou služebnicí Pána. Tím, že Krista počala, zrodila, živila, obětovala v chrámu Otcí a trpěla se svým Synem umírajícím na kříži, zcela zvláštním způsobem spolupracovala na díle Spasitele poslušností, vírou, nadějí a vroucí láskou pro obnovení

nadpřirozeného života duší. Proto se stala naší matkou v řádu milostí. (LG, 61)

„Mariino mateřství v plánu milosti trvá neustále od okamžiku souhlasu, který s vírou vyjádřila při zvěstování a bez váhání zachovala pod křížem, až do věčného dovršení spásy všech vyvolených. I když byla vzata do nebe, neopustila tento spasitelný úkol, ale nadále nám získává dary věčné spásy svými mnohonásobnými přímlovami. Ve své mateřské lásce se stará o bratry svého Syna, kteří dosud putují na zemi a ocitají se v nebezpečích a nesnázích, dokud nebudou uvedeni do blažené vlasti. (LG, 62)

(Zpracoval Pavel Kořenek dle webu Vira.cz a ostatních dostupných zdrojů na internetu)

Pro děti

Adventní život pro děti (inspirováno Foglarovým Modrým životem)

- každý den si po splnění úkolu můžeme vybarvit políčko
- cílem je zjistit, jak se mi daří najít si čas na Ježíše

1. neděle adventní – Světlo očišťuje (Buď připraven!)

Dívej se na světlo - před spaním si zapal svíčku a dívej se do ní. Můžeš si představit Pána Ježíše, jak sedí vedle tebe, dívá se na tebe, objímá tě.

2. neděle adventní – Jdi za světlem (Prosvít temná místa.)

Smiř se s Bohem – jdi ke svátosti smíření, každý večer před spaním si zapal svíčku a řekni Pánu Ježíši, co se ti nepodařilo a popros za odpuštění a jestli to potřebuješ, odpusť i ty jemu.

3. neděle adventní – Světlo prozařuje (Slepí vidí.)

Projevuj vděčnost – před spaním si zapal svíčku a řekni Pánu Ježíši, co ti dnes udělalo radost.

4. neděle adventní – Ježíš je světlo ve mně (Hledej ho v sobě.)

Chval Boha – všímej si krásy kolem sebe, darů od Boha a těš se na ten nejhezčí dárek pod stromečkem, kterým je Ježíš sám, protože si připomínáme, že se narodil a přišel na tenhle svět, aby nás zachránil.

(Lucie Šenkyříková)

Adventní život pro děti

VEČERNÍ ČAS S JEŽÍŠEM

PŘED SPANÍM SE ZTIŠÍM A ZAPÁLÍM SI SVÍČKU

DÍVÁM SE
NA SVĚTLO

30.11.	1.12.	2.12.	3.12.	4.12.
--------	-------	-------	-------	-------

5.12.	6.12.
-------	-------

PROSÍM
A
ODPOUŠTÍM

7.12.	8.12.	9.12.	10.12.	11.12.
-------	-------	-------	--------	--------

12.12.	13.12.
--------	--------

DĚKUJU,
PROJEVUJU
VDĚČNOST

14.12.	15.12.	16.12.	17.12.	18.12.
--------	--------	--------	--------	--------

19.12.	20.12.
--------	--------

CHVÁLÍM
A
ŽASNU

21.12.	22.12.	23.12.	24.12.	25.12.
--------	--------	--------	--------	--------

26.12.	27.12.
--------	--------

Ježíš - světlo ve mně

Moravany

Možnosti navštívit betlém:

25. 12. 14:00-17:00

26. 12. 14:00-17:00

29. 12. 14:00-17:00

Betlémské světlo:

23. 12. a 24. 12. - k dispozici v předsíni kostela od 7:00 do 18:00 hod

Želešice

Možnosti navštívit betlém:

25. 12. 14:00-16:00

26. 12. 14:00-16:00

Betlémské světlo:

K dispozici 22. 12. a na Štědrý den 24. 12. ve farním kostele v čase bohoslužeb

Nebovidy

Možnosti navštívit betlém:

25. 12. 16.00 -18.00

Betlémské světlo:

K dispozici v předsíni kostela: 24. 12. od 9 do 14 hodin

Časopis je určen pro vnitřní potřeby farnosti. Vydává Římskokatolická farnost Moravany a Želešice. Redakce: Michael Ruschka, Pavel Kořenek, Lucie Kaňovská, Terezie Holčápková, P. Vojtěch Libra. Grafická úprava: Michael Ruschka. Příspěvky můžete zasílat na adresu: farni-zpravodaj@email.cz, Telefon: 605883911.

Bohoslužby

	Moravany	Želešice	Nebovidy
24.12.2025 středa Štědrý den	15:30 vánoční vigilie, mše pro děti 22:30 půlnoční	17:00 vánoční vigilie	
25.12. čtvrtek Sl. Narození Páně	9:00	10:45	18:00
26.12. pátek sv. Štěpán	9:00	10:45	
27.12.			18:00
28.12. neděle svátek sv. Rodiny	9:00 obnova manž. slibů	10:45 obnova manž. slibů	
31.12.	18:00 19:00 adorace		
1.1.2026 čtvrtek Sl. Matky Boží, Panny Marie	9:00	10:45	18:00
3.1.			18:00
4.1. 2. neděle po narození Páně	9:00	10:45	
6.1. úterý Sl. Zjevení Páně (Tří králů)	18:30	17:00	